

Opereta și domeniul tradiției

(Grigore Constantinescu – 26 iunie 2017)

În partea a doua a acestei stagiuni, preocupările conducerii Teatrului Național de Operetă și Musical „Ion Dacian” s-au adaptat receptării condiției confruntărilor necesare pentru ca prestigiul acestei instituții să depășească pierderea altitudinii genului muzical teatral care fusese consacrat de succesele obținute anterior. Starea de așteptare impusă publicului în ultimul deceniu și jumătate, devenise o realitate a scopurilor urmărite și modificărilor repertoriale.

După revenirea la maniera afirmării artistice ce conferiseră Teatrului de Operetă unicitatea în viața artistică bucureșteană, căutările, inițiativele, rezolvările pe orizontul managementului devin tot atâtea răspunsuri, pe care le-au oferit publicului primele spectacole de acum.

În reluare, montarea unuia dintre titlurile de succes, cu opereta „Victoria și al ei Husar” de Paul Abraham, a devenit principalul subiect de afirmare și firesc a ansamblului artistic capabil să contribuie la revigorarea teatrului. Am urmărit cu interes primele reprezentații, fiind lesne de observat modul în care Opereta se afirmă din nou în domeniul rememorării tradiției. Comparând premiera, susținută pe scena Palatului Național al Copiilor, cu cel de al treilea spectacol, devenea evidentă preocuparea cu rezultate maxime a reconstrucției regizorale, în care Cătălin Voineag, asistat de Gladiola Nițulescu Lamatic, a reluat, în versiune personală, drumul afirmat de montările semnate mai demult de maestrul George Zaharescu, în colaborare cu talentele generațiilor anterioare în fruntea cărora, după Ion Dacian, aveau să urmeze Dorin Teodorescu, Nicolae Țăranu, Cleopatra Melidoneanu, și alți mult îndrăgiți interpreți.

Actualmente, opereta lui Abraham revine la tonusul stilistic tradițional, capabil a atrage spectatori din trecut. Ecourile aparțin calității de imagine, în care contribuțiile lui Cătălin I. Arbore păstrează valorile creațiilor costumelor Hristofeniei Cazacu, așa cum coregrafia coordonatorului de balet Traian Vlaș ține să recondiționeze originalitatea realizării superbelor tablouri de dans ale Mihaelei Atanasiu.

Reținem și nivelul orchestrei, altădată dirijată de Mircea Luculescu, acum impresionând prin vivacitatea coordonărilor gestuale ale dirijorului Tiberiu Oprea.

În derularea spectacolului am reîntâlnit în distribuția actuală pe Gabriela Daha, Cătălin Petrescu, Florin Budnaru, Valentino Tiron (înlocuindu-l pe Bogdan Caragea), acum, cu prestață de ambasador, baritonul Marius Mitrofan (mai înainte bas-baritonul Daniel Eufrosin), compoziția elegantă scenic și vocea primadonei Doina Scripcaru (prezentă în memorie Mioara Manea-Arvunescu).

Într-adevăr, ansamblul Teatrului Național de Operetă și Musical „Ion Dacian” își recâștigă treptat succesele de altă dată, și intră în actualitate îmbinând tradiționalul cu modernul. Să considerăm din nou, în aceste condiții, că se recâștigă publicul de operetă, dornic a împărți cu realizatorii satisfacția Victoriilor împlinite.